

244

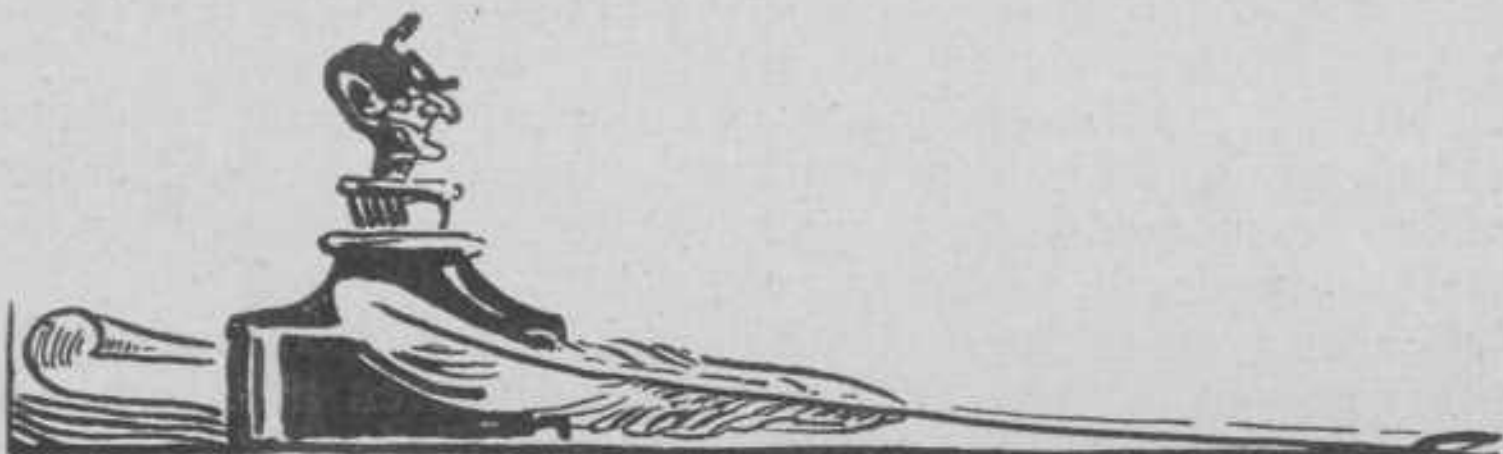
DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

HOOFDREDACTEUR: J. W. VAN PIENBROEK. GRIFFIER: G. DE JOSSELIN DE JONG. REDACTEUREN:
J. KNEPPELHOUT — N. A. STIGTER

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25
ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12½ CENT.

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: NAAMLooZE VENNOOTSCHAP W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 6
15e JAARGANG — 17 FEBRUARI 1939 — 8 BLZ. No. 21

REDACTIONEEL

CORPSMUSEUM.

De Ommetocht door den lande heeft de Redactie niet alleen in de gelegenheid gesteld in nader contact te komen met haar collega's in Utrecht, Amsterdam en Leiden, maar zij heeft dezen dag ook benut om enkele voor ons Corps zoo belangrijke kwesties eens ter dege onder de oogen te zien.

In de allereerste plaats was zij in staat, te Utrecht op den zolder van de Societeit P. H. R. M., te aanschouwen hoe met betrekkelijk eenvoudige middelen de geschiedenis en glorie-tijd van een Corps aan de vergetelheid ontrukkt kunnen worden.

Beschamend was het voor de Redactie toen te moeten bekennen, dat een Corps, met een welhaast nog rijkere historie, gelijk het onze, haar veelbewogen en roemrucht verleden slechts terug kan vinden in een verouderd gedenkboek.

De enkele maal dat het initiatief werd genomen om aan dezen onhoudbaren toestand een einde te maken, stierven deze pogingen een vroegtijdigen dood, door de laksheid en het gebrek aan doorzettingsvermogen van de meeste leden.

De Redactie van de Spiegel heeft, om de vroegere initiatiefnemers niet teleur te stellen, gemeend thans *zelf* de kwestie tot een oplossing te moeten brengen, en zal met alle middelen die haar ten dienste staan, de belangstelling voor een Corpsmuseum wekken, zoodat binnen afzienbaren tijd het verleden van ons Corps tastbaar is vastgelegd.

Gevoel voor traditie en een juist begrip van de mores, die zoo onmisbaar zijn voor het voortbestaan van een Corps, verkrijgt men slechts door de historie van dat Corps te leeren kennen.

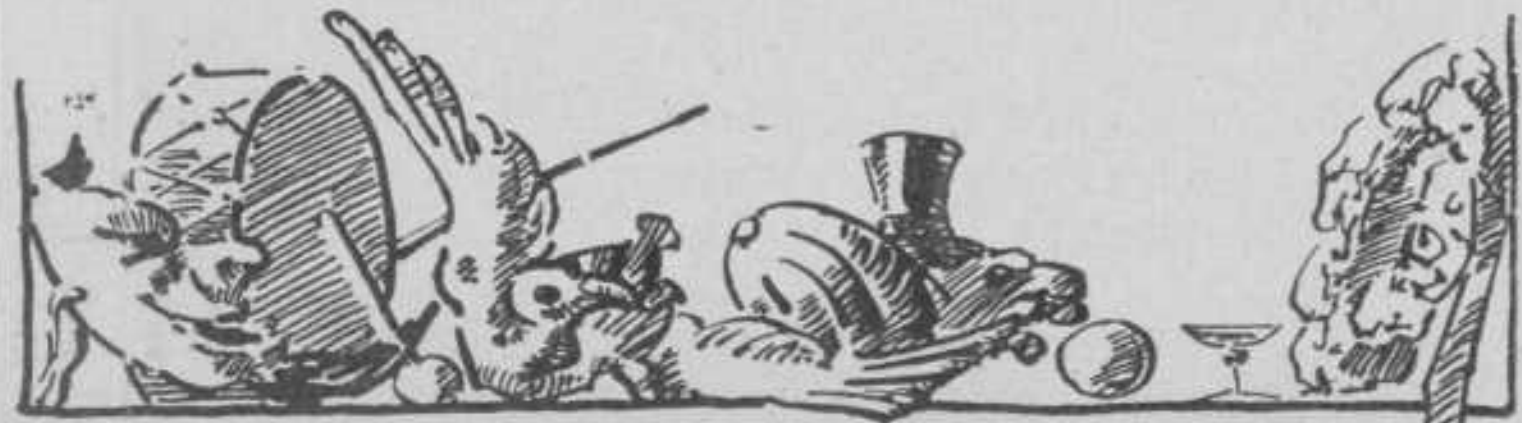
Het is dan ook met klem dat de Redactie van de Spiegel er bij den Senaat van het D. S. C. op aandringt, zoo snel mogelijk een aanvang te maken met de bestudeering van deze plannen, om deze dan onverwijld aan een Corpsvergadering voor te leggen.

In deze rustige periode na het XVIIIde Lustrum, heeft ons Corps allen tijd nu eens daadwerkelijk zijn krachten te wijden aan de tot standkoming van het Corpsmuseum.

De dooddoener, dat in de Societeit hiervoor geen plaats aanwezig is, mag aan het streven zelf geen afbreuk doen.

Iederen dag wordt het Corps ouder, dus onze achterstand groter. Moge dit argument den Senaat en ons Corps ervan overtuigen dat deze kwestie geen uitstel meer kan dulden.

De Redactie van de Spiegel vertrouwt dan ook dat thans deze slepende zaak afdoende opgelost zal worden.

VEREENIGINGEN

D. S. M. G. „APOLLO”.

18e Lustrum.

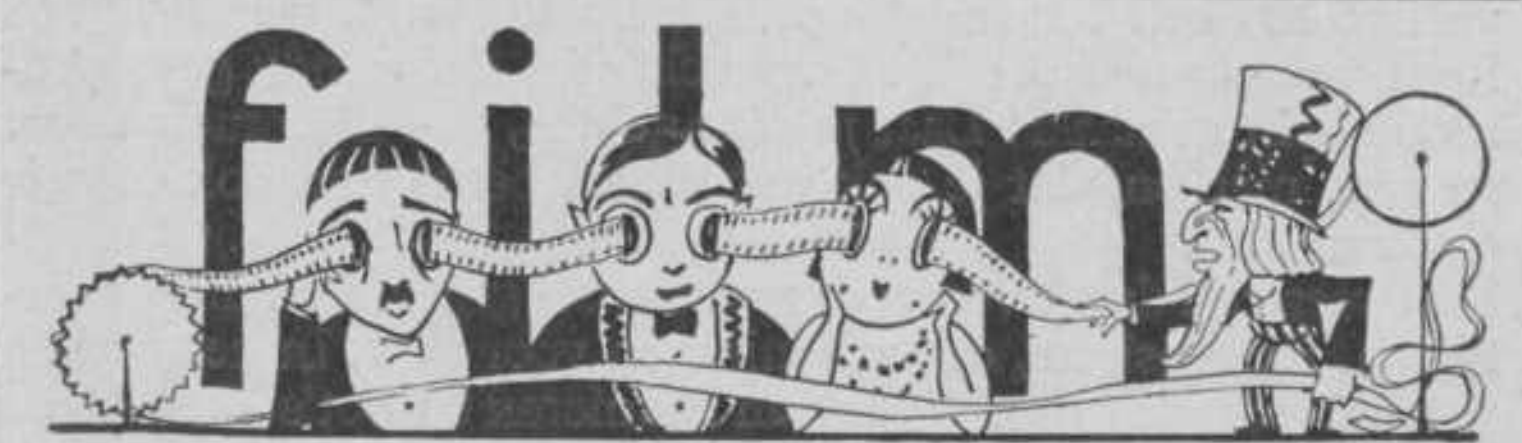
Zooals reeds eerder vermeld werd, viert het D. S. M. G. „Apollo” in Maart van dit jaar haar 18e Lustrum.

Het is het Bestuur thans mogelijk U het geheele programma van deze viering mede te deelen:

- Donderdag 9 Maart: 5 u. n.m. Receptie van het Bestuur op de Leeszaal der Societeit „Phoenix”.
8 u. n.m. Kamermuziekavond in de Aula der Technische Hoogeschool.
- Vrijdag 10 Maart: 8 u. 15 n.m. Gala-Uitvoering van het orkest in de groote zaal van de Stads Doelen.
12 u. n.m. Bal, met „lopende souper” in de foyers van den Stads Doelen.
- Zaterdag 11 Maart: 5 u. n.m. Borrel voor Eereleden, Oud-leden en actieve leden van het Gezelschap.
7 u. 30 n.m. Reunie-diner.

Het behoeft geen betoog, dat aller medewerking, en de toewijding van de werkende leden zullen moeten leiden tot een geslaagde Lustrumviering. Den Orkestleden wordt er dan ook nog eens nadrukkelijk op gewezen dat het *noodzakelijk* is, dat zij *alle* orkestreperties bijwonen!

Namens het Bestuur,
T. F. RISSELADA,
Secretaris.

Het Bestuur van de D. S. A. F. V. herinnert er nogmaals aan, dat Vrijdag 24 Februari op de Societeit Phoenix een filmavond van *eigen* opnamen wordt gehouden. Den leden worden verzocht zoo spoedig mogelijk bij het Bestuur op te geven wat voor en hoeveel films zij voor dezen avond beschikbaar hebben.

Namens het Bestuur,
F. W. HAESEKER,
Secretaris.

HET DROEVE GEVAL VAN DUMMELEN.

Wie kan het mijnheer van Dummelen kwalijk nemen, dat hij bij het opstaan een wonderlijk vrolijk en licht gevoel in zijn hoofd krijgt, zooals hij dat in lang niet heeft gehad, een gevoel dat op een werkdag eigenlijk niet past in het hoofd van een verkoper 2e klasse van Van Emmeren en Bots' Vereenigde Winkelbedrijven? De zon schijnt zoo heerlijk en er gaat zoo'n zonderlinge bekoring uit van de enkele geluiden van den vroegen morgen, dat mijnheer van Dummelen onmiddellijk klaar wakker is. Hij schuift de versleten gordijnen van het dakraam open en ziet vanuit zijn zolderkamertje vier-hoog uit over de huizen van de stad.

„Wat is het leven eigenlijk heerlijk!” denkt hij bij zichzelf, en even later, terwijl hij zich lachend uitrekt zegt hij het zelfs hardop: „Wat is het leven toch heerlijk! Wie kan me wat maken, mij, van Dummelen? Haha, wie kan me wat maken!?”

Het is half acht. Met een slag gooit mijnheer van Dummelen de huisdeur achter zich dicht. Wat een weertje, wat een weertje! De lente zit al in de lucht, nu, half Februari! 't Is ongelooflijk!

Vreemd, het is alsof hij opeens weer echt begint te leven. De afgelopen weken, maanden, wat zijn die eigenlijk voor hem geweest? Een ellendige, eentonige, sleur, vandaag was als morgen, gisteren als vandaag. Zeven uur opstaan, half acht uit huis, vijf voor acht op de zaak.

En dan begon de dag, de lange, vervelende dag.

Mijnheer van Dummelen huivert een beetje, als hij aan de zaak denkt. 't Is hier buiten zoo heerlijk, de lucht is zoo frisch; hij krijgt zin om iets te ondernemen, iets ongewoons.

Maar ach, over een kwartier begint het weer, er is immers geen ontkomen aan. De groote zalen met de rijen toonbanken, de lastige klanten, het geklets van de verkoopsters, de duffe atmosfeer van menschenluchtjes Elke slagersjongen heeft het eigenlijk beter dan hij; die is tenminste buiten, die lééft! Och, was hij maar zoo'n slagersjongen!

Mijnheer van Dummelen begrijpt zelf niet goed, waar hij al deze opstandige en ontevreden gedachten vandaan haalt; gewoonlijk is hij toch best ingenomen met zijn bestaan, hij heeft het toch heusch niet zoo kwaad Als je denkt aan die duizenden menschen die niet eens werk kunnen krijgen En hij besluit om al die gekke ideeën uit zijn hoofd te zetten; hij heeft waarachtig wel wat anders om aan te denken! Misschien maakt hij binnenkort promotie, misschien

Maar hoe hij ook probeert om zich op iets anders te concentreren, het lukt hen niet. De stem van zijn slechter ik blijft aanhouden: „Van Dummelen, houd jezelf toch niet voor den gek! Wat heb je nu aan een promotie? Kijk liever eens rond, hier buiten! De knoppen beginnen hier en daar al uit te loopen, de zon schijnt alles is even heerlijk en aanlokkelijk! Van Dummelen, laat je vandaag eens niet ringeloozen door je chefs, neem het er vandaag eens van!”

Het wordt den armen mijnheer van Dummelen angstig te moede. Wat moet dat nou, hij kan toch niet zoo maar wegblijven? Ze zullen hem ontslaan! Neen, dat mag niet! Maar de stem in hem begint weer: „Ach wat, ontslaan? Ze zijn immers veel te blij met iemand als jij, die nooit klaagt, die altijd tijd heeft voor overwerk? 't Is een schande, dat je nog geen promotie hebt gemaakt! Laat je eens gelden, van Dummelen, laat ze eens merken, dat je ook wat waard bent! Stel ook eens je eischen!

De tweestrijd duurt voort; de waagschaal gaat steeds meer overhellen. En tenslotte, om zes minuten voor acht, in het gezicht van het massale gebouw van van Emmeren en Bot's Vereenigde Winkelbedrijven, besluit mijnheer van Dummelen het er dien dag eens van te gaan nemen, en niet naar zijn werk te gaan.

Den volgenden morgen, precies om vijf voor acht, verschijnt mijnheer van Dummelen op de zaak, net als vroeger. Maar in plaats van een dociele, gedweë verkoper, is hij nu een zelfbewuste persoonlijkheid; met een vastberaden glimlach treedt hij binnen en hangt zijn jas en hoed in de garderobe.

BOEKENWEEK.

25 Februari—4 Maart 1939.

De jaarlijks terugkeerende Boekenweek is in ons land reeds bijna een traditie geworden en een goede en aangename traditie. Een week lang beijveren over het geheele land de boekhandelaren zich om met tal van middelen het Boek in al zijn aspecten aan het publiek te toonen. Waarom dit toch eigenlijk noodig is?

Dirk Coster schreef eens: „De mensch denkt dikwijls dat hij zijn leven best kan volbrengen zonder de hulp der bestaande literatuur, der bestaande boeken. Wat hebben ze met boeken te maken? Ze hebben hun leven, ze hebben hun zaken. Ze hebben er geen tijd voor. En ze zijn zelfs trotsch erop geen tijd ervoor te hebben. Ze vinden dat een bewijs van mannelijken en zakelijken ernst. En die menschen vergissen zich niet alleen op komische, maar zelfs op zielig onzakelijke wijze. Ze weten zelf niet, deze practischen en zakelijken, dat zij met huid en haar onder de suggestie staan van die boeken, waar zij geen tijd voor hebben. Zij weten zelf niet, dat heel hun leven en zelfs hun daden door literatuur, door boeken, worden bepaald en geleid. Het kan een paradox lijken. Doch men bedenke: iedereen leest toch. Zoo geen goede, dan slechte onnoozele boeken, zoo heelemaal geen boeken dan zijn groote krant, zoo geen groote krant, dan zijn stadskrant of tenminste nog het blaadje, dat hij toekrijgt op de petroleum, en zoo hij heelemaal niet leest, dan toch spreekt hij met vrienden die op hun beurt weer wandelende misdrukken van die kranten zijn.

De mensch leest omdat hij het eenvoudig niet laten kan, omdat hij een innerlijk heeft en iets van dit innerlijk wil begrijpen. Hij grijpt naar namaak, surrogaat, onnoozel drukwerk, of hij grijpt naar het goede boek”.

Op dit goede Nederlandsche boek de aandacht te vestigen is nu het doel van de komende Boekenweek, want in de veelheid van het leven rondom wordt het boek vaak vergeten.

Daarom is het zoo goed, dat, ook al het maar gedurende een enkele week, het publiek wordt gewezen op het boek, dat niet alleen ontspanning kan brengen doch waarvan ook een groote sterk opvoedende kracht kan uitgaan.

Wij allen vormen een deel van de stof voor de literatuur die de schrijver ons brengt. Zouden wij nu dit leven niet beter en juister kunnen begrijpen, door lezen over dit leven?

Dit wondere leven, dat ons iederen dag weer nieuwe problemen brengt en ons steeds weer opnieuw voor verrassingen stelt?

Grijpt naar het boek dat u ontwikkeling en kennis brengt over talloze dingen, waarvan een mensch van dezen tijd op de hoogte behoort te zijn, of die kleur en afwisseling brengen in het leven van alledag:

Een enkel boek kan richting geven,
Voor altijd, aan uw verder leven.

Dat dagje gisteren heeft hem goed gedaan, hij voelt zich een ander mensch! Ze zullen hem niet meer herkennen, haha!

Als straks mijnheer Ribbe, de afdeelingsschef, hem bij zich roept, en streng vraagt, wat dat wegblijven te beteekenen heeft, dan zal hij, van Dummelen, hem eens duchtig aanspreken: dat het een schande is, dat hij al in geen jaar een behoorlijke vacantie heeft gehad, dat zijn werk niet voldoende gewaardeerd wordt, en dat hij promotie en opslag wenscht! O zoo!

Mijnheer Ribbe begint boven verwachting vriendelijk:

„Van Dummelen, daar gisteren de zaak door het overlijden van mijnheer van Emmeren den heelen dag gesloten was, is er een stuk van de administratie blijven liggen, en dat moet vanavond ingehaald worden. Omdat jij toch geen vrouw en kinderen hebt, dacht ik dat het 't beste was, als jij vanavond bleef overwerken.”

Mijnheer van Dummelen staat verslagen. Van Emmeren dood? De zaak den heelen dag gesloten geweest? Wat moet hij nou met de mooie zinnestjes, die hij zoo goed gerepeteerd heeft om ze met overtuiging en zonder stotteren mijnheer Ribbe naar het hoofd te slingeren? Niemand heeft iets gemerkt van zijn heldhaftige daad, niemand heeft gemerkt dat verkoper van Dummelen een ander mensch is geworden, een persoonlijkheid, met wien men in den vervolge rekening zal moeten houden. Hoe moet dat nou? Bedremmeld staart hij mijnheer Ribbe aan.

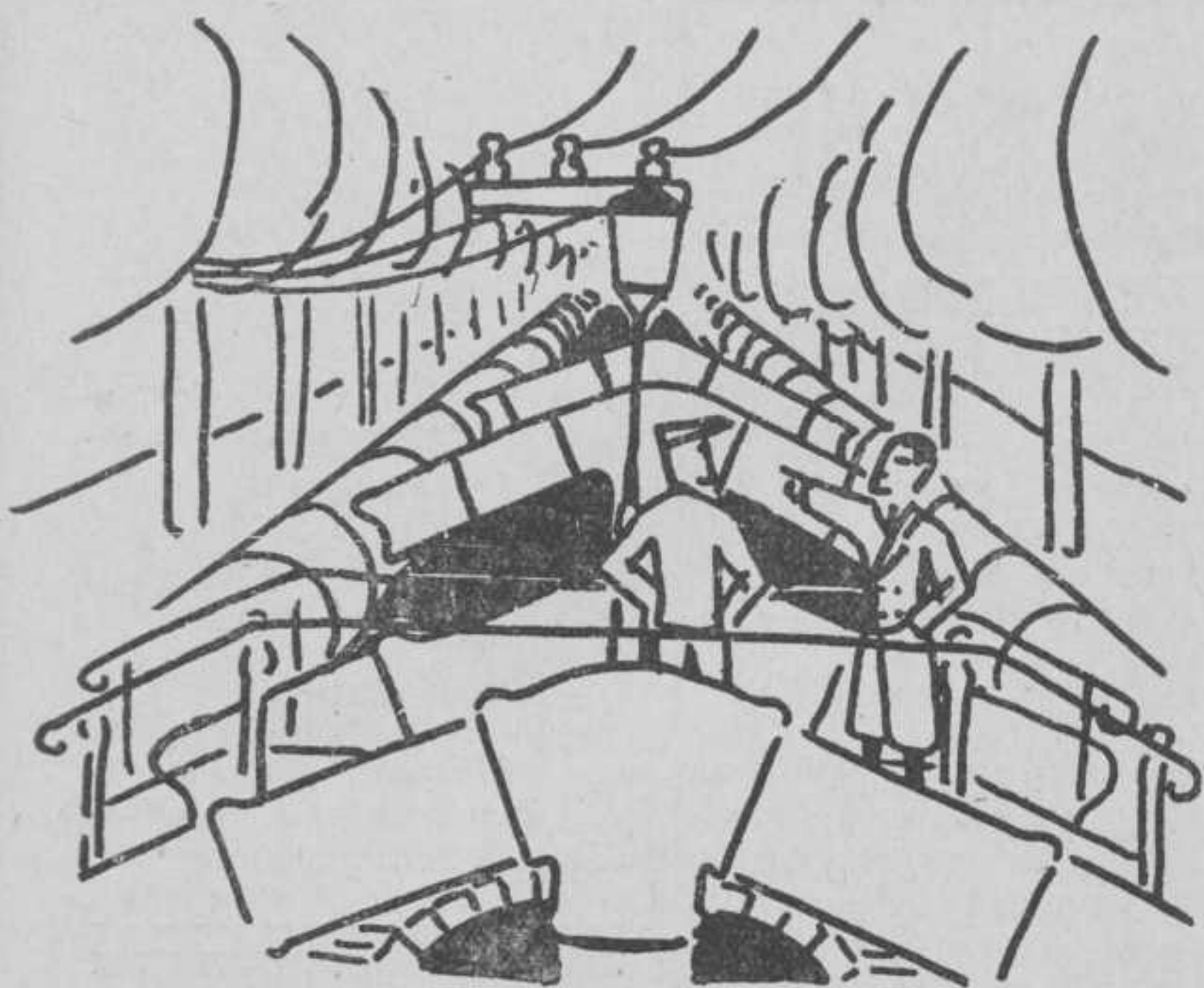
„Uh, uh ja”

„Mooi, van Dummelen, mooi zoo. Ik wist wel dat we op je rekenen konden. Ga nu maar weer naar de verkoop. Om acht uur verwacht ik je. Je kunt gaan.”

Geheel uit het veld geslagen gaat mijnheer van Dummelen naar zijn afdeling. En sindsdien is hij weer elken morgen om vijf voor acht op de zaak, zonder ooit te verzuimen. Waarschijnlijk zal hij op zijn 45-ste jaar bevorderd worden tot verkoper 1e klasse, en bij zijn 30-jarig jubileum een legpenning krijgen met inscriptie; want dat is zoo de gewoonte bij van Emmeren en Bot.

E. P. WELLENSTEIN.

Zie voor een dergelijk geval de schets „Kipp in de sneeuw” in de Spiegel no. 15 van de 13de jaargang.
Red.

SECONDEN.

Ik loop in het donker, het is laat en de straten stil en verlaten zooals dat hoort na middernacht. M'n cynisme is geneigd te spotten met het gebrek aan nachtleven hier in Holland met zijn geconserveerde kuisheid. Opeens zie ik een man in lichte regenjas voorbij fietsen, op zijn rug is duidelijk een bloedroode hand te zien, niet meer dan een hand. Er gaat een rilling van ontsteltenis door me heen en opeens herken ik die hand, ik wil hem toeroepen, maar even blijf ik staan. „Doet het er wat toe?”

Dan is de man in de duisternis verdwenen, ik roep nog, maar te laat.

Het voert me terug naar de tijd dat ik een heele kleine jongen was. We woonden in een hoekhuis met een tuin er om. Tegenover ons huis was een groote villa die op een heuvel gebouwd lag, een breede oprijlaan ging omhoog van de straat tot aan het huis.

Op een mooien voorjaarsdag zie ik, terwijl ik aan het spelen ben, een man vanaf dat huis de oprijlaan naar beneden lopen. Bij iederen pas sloeg hij diep voor en achterover en kreunde dan. De schrik sloeg me om het hart en ik rende naar den tuinman toe, die me zei dat die kerel zijn ruggegraat gebroken had.

Dien nacht had ik mijn eerste nachtmerrie. Ik droomde weer precies hoe die man daar kreunend den heuvel af liep en telkens voor en achterover sloeg. Bij de straat gekomen steunde hij even hijgend tegen een paal van de oprijlaan. Versteend van schrik stond ik hem aan te kijken, tot hij mij in de gaten kreeg langzaam naar me toe strompelde, daarbij de onmensche-lijkste kreten van pijn uitstootende. Ontzet van schrik probeer ik weg te loopen, maar verlamd blijf ik op de plaats staan. Steeds dichterbij komt hij bij me, dan strekt hij zijn hand uit, een bloedroode hand, ik zie den man niet meer alleen die lugubere onmensche-lijke bloedroode hand. Dan opeens kan ik loopen, een radeloze bevrijding, ik ren langs de heg, maar hij blijft achter me aan en zijn beweging is een walgelijke golving voorover en achterover, ik ben buiten adem er is nog maar één redding, het straatputje, zóó snel ik kan verdwijnen ik erin, donkerder, maar ik blijf steken, kan niet verder.

In het licht van het vierkante gat boven me zie ik langzaam die hand, eerst de lange even gekromde vingers, gefacineerd staar ik m'n noodlot te gemoet, er is iets van steenkoude vanzelfsprekendheid in dat alles, dat me rustiger de doodelijke omklemming van de hand doet wachten.

Ik kan opeens schreeuwen, ik gil om hulp en weer voel ik het gevoel van intense ontspannende bevrijding.

Nu is het alsof ik vanaf de straat toeschouwer ben, ik zie marechausé's over het putje gebogen den man afranselen, het is een zonnigen middag en de zon glinstert zoo nu en dan op hun sabels. Even later hijgend, met de handen voor het gezicht zie ik den man tegen de heg gedrukt staan, zijn handen zijn blank, gewone menschenhanden, maar zijn gezicht bloedt. „Kom méé,” zegt een grootere jongen uit de buurt, „daar moet je niet naar kijken, hij neemt me bij de hand mee.

Terwijl ik omkijk, zijn de marechausée's weg, de man staat daar nog tegen de hek en snikt, hij huilt, zóó gewoon en mensche-lijk, dat ik opeens van hem hield en naar hem toe wilde gaan, maar de groote jongen trok me mee.

„Kom.”

Dit „kom” is het laatste wat me nog bij gebleven is, alleen weet ik nog het fatale gevoel of ik een kans voorbij had laten gaan, ik had naar dien man toe moeten gaan, maar dit gebiedende „kom” slaat alles af.

Veel later, we waren aan het roeien op een ven in de buurt,

het was weer een klare dag en we prutsten zoo wat langs den kant en keken door het riet naar den donkeren dennenzoom van waaruit telkens houtduiven opvlogen. Opeens overviel me een gevoel of er iets ontzettends aan het gebeuren was, een volkomen redeloos waanzinnig gevoel. Gejaagd keek ik naar den anderen kant van het ven, waar breede waterleliebladen dreven en de donkere boomschaduw in het water overging in de weerkaatsing van de heldere lucht. Daar juist in het heldere water vlak rimpelde het en stak een bloedroode fijne hand krampachtig boven de waterspiegel, die in wijder wordende kringen zich golfde. Er was iets panisch fataals in die hand, zij spreidde zich, kneep zich dan als in een vergeefsche greep naar houvast samen en verdween.

Gejaagd en doodelijk geschrokken roeiden we naar de plek waar de hand verdwenen was, we dorsten bijna niet te kijken, maar iets machtiger dan m'n ontzetting dreef me er toe.

Daar tusschen de waterplanten die langzaam in het heldere water bewogen, lag het lichaam van een vrouw. Weer onderging ik het belachelijke gevoel van versteening, ik moest toezien, zien, zien, tot zich langzaam het lichaam omkeerde en het gelaat naar boven keek, nog zie ik even de oogen groot en onbeschrijfelijk, tot ze verloren gaan in de waterbeweging.

En weer onderging ik het gevoel van bevrijding, ik wilde m'n hand uitsteken, maar de gedachte aan het vastgrijpen van dat slappe lichaam maakte me zóó bang, dat ik het niet kan, ik kán het niet.

„Kom,” zei de jongen in de boot, „we gaan hulp halen,” en roeide meteen naar den kant.

Ik had het gevoel of ik huilen moest, van zonde, dat ik een kans niet kan grijpen, dat m'n angst en gemakzucht me zóó vast had. Het was me of ik een misdaad begaan had, ik voelde me verscheurd, had ik nog kunnen redden?, maar ik kon niet, het was me onmogelijk m'n angst te overwinnen, er lag een knellende hand om m'n wezen, alles gebeurde, het schreit in me, maar ik kan niet, ik kan niet.

Wat later heeft de boschwachter haar opgehaald, ik hielp hem haar op den kant leggen. Ze lag daar op den boschgrond, het hoofd slap op zij, de haren plakten langs haar gezicht, dat bleek en naaldscherp afstek.

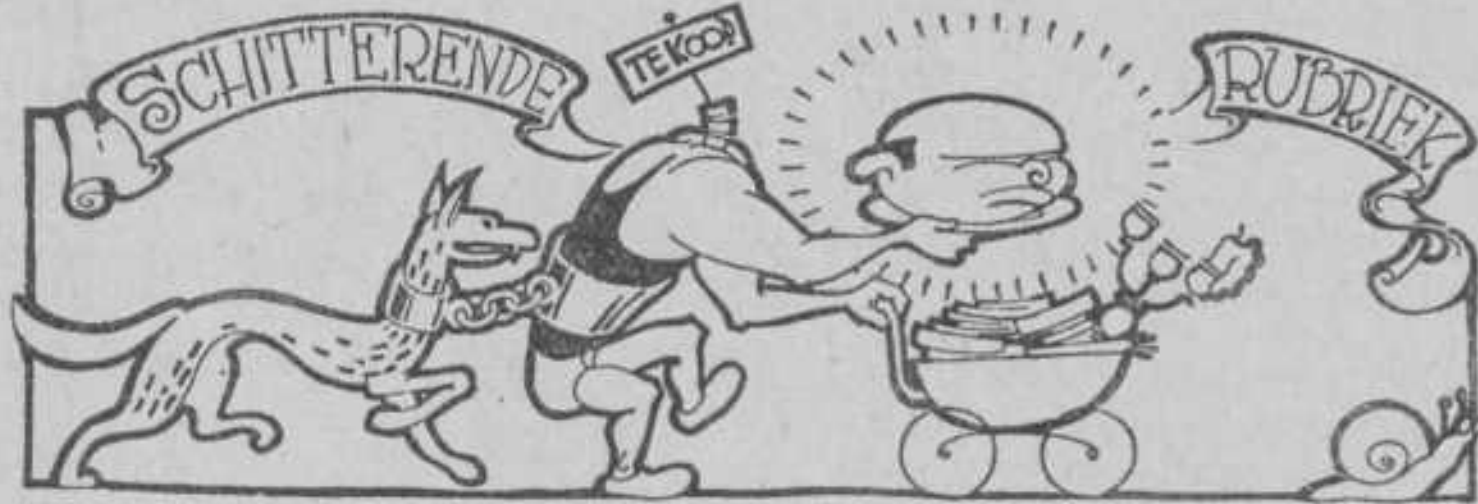
„'t Is zonde,” zei hij, „dood.”

Toen ben ik weggelopen, ik keek nog om, haar handen waren blauwig bleek, doorzichtig bijna, maar gewone menschenhanden.

Nooit zal ik dien laatsten blik op dat lichaam dat daar zóó sereen en toch gewoon op den zonnigen oever lag.

Doelloos heb ik een tijd rond gelopen, de zon was al onder, maar de lucht was diepblauw en enkele wolken fel rood verlicht, ik struikelde en moest opeens hevig braken, het gevoel van ellende dat ik nog had kunnen ingrijpen, dat ik de seconden voorbij had laten gaan, de beslissende seconden, loste zich op in lichamelijke rotheid.

G. HOLST.

AGENDA.

KUNST AAN HET VOLK.

Vrijdagavond	24 Febr.	8.00 uur,	Roxy Theater. Film „Sneeuwwitje en de zeven Dwergen”. Jeugdleden hebben toegang.
Maandagav.	6 Maart	8.00 „ „	Groote zaal van de Stads Doelen. De Tooneelgroep „Het Masker” voert op „De onbekende Vrouw”. Voor rolverdeling zie het programma.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zondagmiddag	19 Febr.	12.00 uur,	Cultureele Filmvoorstelling. „Scheppende Handen”. Een filmcyclus van merkwaardige industrieën over de geheele wereld.
Zondagmiddag	19 „	2.00 „ „	Fritz Hirsch Operette „Es war einmal ein Walzer”.
Zondagavond	19 „	8.15 „ „	Vereeniging V.E.R.O.
Maandagav.	20 „	8.00 „ „	Vereeniging Princevlag.
Woensdagav.	22 „	8.15 „ „	Concert Diligentia Zevende Concert. Dirigent: Prof. Georg Szell. Solist: Bronislau Huberman (Violist).
Donderdagav.	23 „	8.15 „ „	Nederlandsche Reisvereeniging. Groote Zwitserland Avond.
Zaterdagavond	25 „	7.30 „ „	Jeugdconcert.

HEINEKEN'S

BIER

BROUWERIJEN TE AMSTERDAM
EN TE ROTTERDAM.

**GROOTSTE
BIERBROUWERIJ**

ONDERNEMING
IN NEDERLAND

Agent voor Delft:

J. T. POST

Vrouw Juttenland 14
Delft, Tel. 92

1STE ROTTERDAMSCH

MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

MET ÉÉNIGE DAT JE
"KRIJGT" IS HET ON-
GELUK ZELF !!
DE REST MOET JE
BETALEN !!

103p...

Lage premiën — Coulante schade afwikkeling

Zij gaan naar Meinema
..... kaarten bestellen!

Stoomwasscherij

J. J. SMIT

OOSTSINGEL 67-72
TEL. 1520 - DELFT

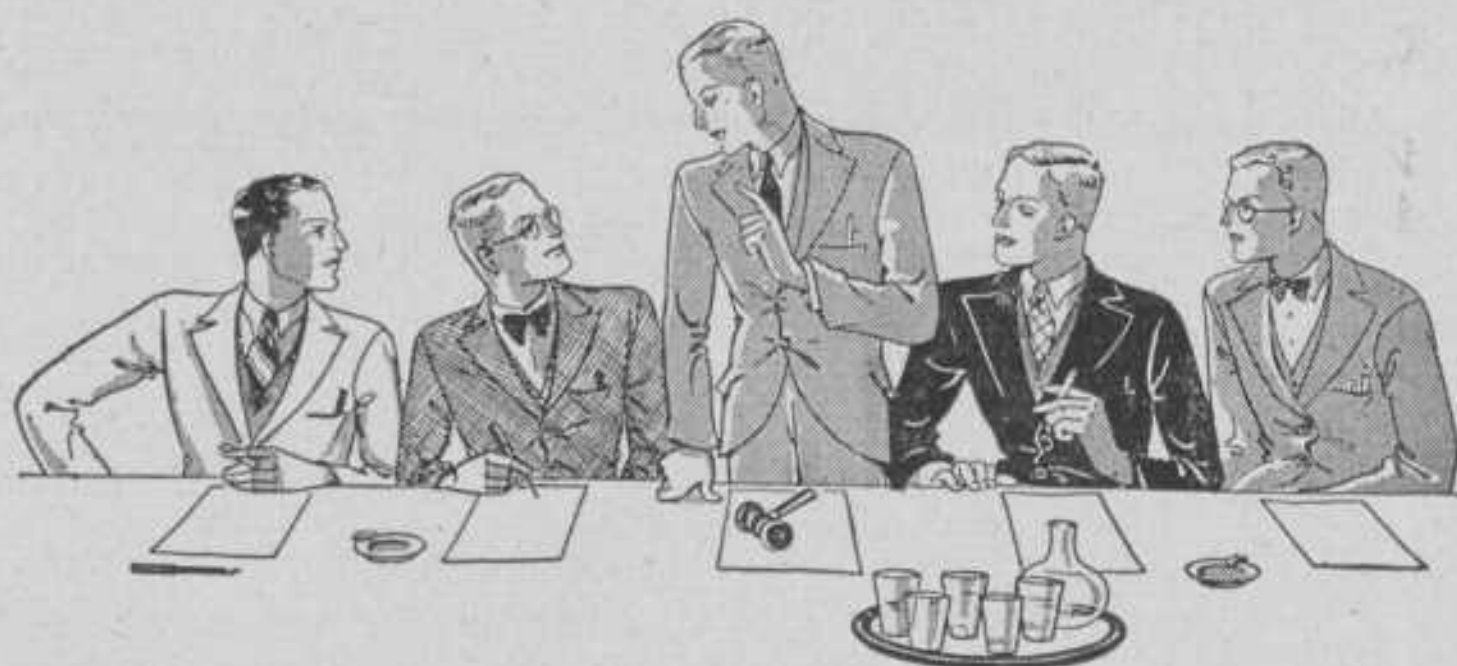

C. C. WEIL

Hier is Uw Beste en Voordeligste ADRES
Grote sortering **FIJNE VLEESWAREN**
BOTER - KAAS - EIEREN en **BUITENLANDSE KAASSOORTEN**
Grote sortering **BLIKJES VIS- en VLEESCONSERVEN**
VERKADES BISKWIE en **KOEKSOORTEN**
KOOP BIJ UW CORPSLEVERANCIER
HIPPOLYTUSBUURT 17.

*Meest betrouwbaar
ook voor Heerenwasch
geeft Uw proefwasch.*

De voorzitter tot de nieuwe
secretaris van de vereniging

en.....wij laten drukken bij Meinema

Einführung in die neueren Methoden der Differentialgeometrie

door J. A. Schouten en D. J. Struik

Deel I — Algebra und Übertragungslehre

2de druk f 6,—, gebonden f 6,90

Deel II — Geometrie

2de druk f 11,50, gebonden f 12,50

Partiële Differentiaalvergelijkingen

met toepassingen door Dr H. Bremekamp

f 4,90, gebonden f 5,75

Ook bij de boekhandel verkrijgbaar

P. NOORDHOFF N. V. GRONINGEN

H.H. Studenten.

Wie kwaliteit
fruit wil eten,
mag

JAAP MEYER

niet vergeten

verder alle conserven in
blik.

CHOORSTRAAT 17

TELEFOON 1904

OOSTPLEIN 2

Pelikan Vulpen

doorzichtig
betrouwbaar

f. 11.⁵⁰

GÜNTHER WAGNER, PELIKAN MIJ. N.V.
AMSTERDAM-SINGEL 294

NOORDHOLLANDSCH LANDBOUWCREDIET N.V.

OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap
STOOMVAART My.
„NEDERLAND”

Speciale condities:

Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.

Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.

Alle reisbiljetten.

TECHN. HOOGESCHOOL.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Tjakko Willem Anton Borgesius, Scheikundig Ingenieur, op Donderdag den 23sten Februari a.s., des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beiden goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. Ir. H. I. Waterman.

De titel van het proefschrift is: „Enkele chemisch-technische toepassingen van tyrosine bevattende eiwitten.

De Rector Magnificus,
J. A. SCHOUTEN.

Private Promotie.

Ter verkrijging van den graad van doctor in de technische wetenschap zal de heer Wijbe Johannes Oosterkamp, Natuurkundig Ingenieur, op Vrijdag den 24sten Februari a.s., des namiddags van vier tot vijf uur, in de vergaderzaal van den Senaat, Oude Delft No. 118, tegenover eene commissie uit den Senaat der Technische Hoogeschool, een proefschrift en stellingen verdedigen, beiden goedgekeurd door den Promotor Prof. Dr. H. B. Dorgelo.

De titel van het proefschrift is: „Problemen bij de constructie van technische Röntgenbuizen”.

De Rector Magnificus,
J. A. SCHOUTEN.

INGENIEURS-EXAMEN W. I.

Vierde Groep 1938—1939.

De opgaven voor het Ingenieurs-Examen voor Werktuigkundig Ingenieur (Vierde Groep) — het laatste examen dat in dit studiejaar zal worden afgenomen — zullen worden verstrekt op Maandag, 20 Maart a.s., voormiddag 9 uur.

Candidaten, welke aan dit Examen wenschen deel te nemen, moeten omtrent inlevering van hun Vijfde Jaars werk overleg plegen met den Hoogleraar bij wien zij Eindexamen wenschen te doen.

Het Ingenieurs-Werk, met het verslag, moet worden ingeleverd bij den Aman. v. d. Vaart op Zaterdag, 27 Mei a.s.

De aangifte voor het Examen bij den Secretaris der Afdeling (p. a. Administratie der Afd. W. en S., Kamer 213), dient plaats te vinden uiterlijk op 8 Maart a.s., op een daarvoor bestemd formulier.

Een opgave voor het Ingenieurs-ontwerp zal slechts worden verstrekt, indien: de 5e Jaars tentamens in de „Bedrijfsleer”, „Industriele Gebouwen” en de twee keuzevakken met goed gevolg zijn afgelegd.

Bij het aangifte-formulier wordt overgelegd een ingevuld formulier in duplo, betreffende practisch werken (verkrijgbaar bij de Administratie der Afd. W. en S., Kamer 213), met de bewijsstukken van zes maanden practisch werken, welke bewijsstukken, na afloop van het Examen, aan de kandidaten teruggezonden worden.

De Secretaris der Afdeling,
E. C. v. PRITZELWITZ v. d. HORST.

Prof. Dr. Ir. W. Th. Bähler maakt bekend, dat hij op Dinsdag 21 Febr. a.s. verhinderd is het college Wisselstroomtheorie $E_2 N_2$ te geven.

In plaats hiervan zal het college worden gegeven op Zaterdag 18 Februari 10—11 uur.

Prof. Dr. Ir. W. Th. Bähler maakt bekend, dat hij Dinsdag 21 Februari a.s. verhinderd is het college Kabeltelefonie $E_4 E_5$ te geven.

In plaats hiervan zal het college gegeven worden Maandag 20 Februari a.s. van 1—2 uur.

Prof. Dr. Ir. J. A. Schouten maakt bekend, dat hij tot nadere aankondiging verhinderd is college te geven.

VAK-VEREENIGINGEN

IXe Lustrum Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”.

Het Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie” hoopt op Zaterdag, 25 Februari a.s. zijn IXe Lustrum te vieren.

Het programma van deze viering luidt als volgt:

11.30 uur. Opening van de Lustrumtentoonstelling door den Voorzitter van de Bouwkundige Afdeling in het Gebouw voor Bouwkunde, zaal No. 12, Oude Delft 39.

Deze tentoonstelling zal bevatten:

a. Inzendingen van de leden van de Bouwkundige Afdeling van het Gezelschap als antwoord op de Studieprijsvraag, bevattende het ontwerpen van een architectenwoning met architectenbureau, zooals zij zich die in de toekomst hopen te zullen kunnen realiseeren.

b. Inzendingen van uitgevoerde ontwerpen van jonge bouwkundige ingenieurs.

c. Inzendingen op de prijsvraag, bevattende het ontwerpen van een affiche voor het Lustrum. Tevens zullen hierbij de prijzen voor de prijsvragen uitgereikt worden.

12.30 uur. Lunch voor de Bouwkundige Afdeling van het Gezelschap in de groote vergaderzaal van het Gebouw voor Bouwkunde.

14.30 uur. Feestvergadering in het Gebouw voor Bouwkunde, zaal No. 12.

Rede van den Lustrumvoorzitter, den heer R. R. M. Rosen Jacobson.

Installatie Eereleden.

Voordracht van Ir. A. J. van der Steur over:

„Civiel-Ingenieur en Architect. Een poging tot kenschetsing en begrenzing.”

16.30 uur. Receptie in de groote vergaderzaal van het Gebouw voor Bouwkunde.

In de hierop volgende week zullen twee excursies gehouden worden en wel van de Civiele Afdeling van het Gezelschap naar Luik en Luxemburg en van de Bouwkundige Afdeling van het Gezelschap naar de provincie Noord-Brabant.

Het Lustrumbestuur:
R. R. M. ROSEN JACOBSON,
Voorzitter.

P. F. DE BORDES
Secretaris.
Oude Delft 39, Delft.

REPETITOREN

Dr. U. Ph. Lely, el. ing. repeteert: MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, ELECTRONENTHEORIE, ZENDERVELD, KABELTELEFONIE, DRAAGGOLFTELEFONIE, van Blankenburgstraat 17, den Haag, telefoon 335740 (te bereiken met lijn 10, halte Sweelinckplein).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

Ir. M. v. d. Veen, oud-ass. T.H., Kanaalstraat 9 te Delft repeteert WISK., NATK., ELECTROT. (bkn.cursus) en WISSELSTROOMTHEORIE.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

Dr. Ir. R. H. Borkent e.i. assistent T.H. repeteert NATUURKUNDE, TOEGEPASTE MECHANICA, ELECTROTECHNIEK (ook bekn.cursus). Kanaalweg 2B, Delft; Van Boetzelaerlaan 116, Den Haag.

WISKUNDE, THEORETISCHE EN TOEGEPASTE MECHANICA THERMODYNAMICA bij Ir. J. F. Schuh, Oude Delft No. 198, Delft.

Uit „Eltheto” van deze maand knipten we onderstaand stukje van het artikel „Studententoneel” door A. J. Zuidhoff:

Ik wil geen opsomming geven van al de Lustrumspelen die in de laatste jaren zijn opgevoerd. Velen zullen nog herinneringen aan deze opvoeringen bewaren, velen zullen zich nog namen herinneren. Overzien we de laatste periode, dan kunnen we constateeren hoe nog steeds met veel toewijding en zorg de viering van het Lustrum met een spel in eere wordt gehouden. Delft gaf nog een voorbeeld van een kostbare en groots opgezette toneelprestatie in het „Jan Klaassen-spel”. In finantieele excessen ligt echter niet de kracht van het studententoneel. Slechts de durf open te staan voor nieuwe ideeën, het pogen om de uitvoering te maken tot een „levend” schouwspel zal het studententoneel zijn positie doen behouden.

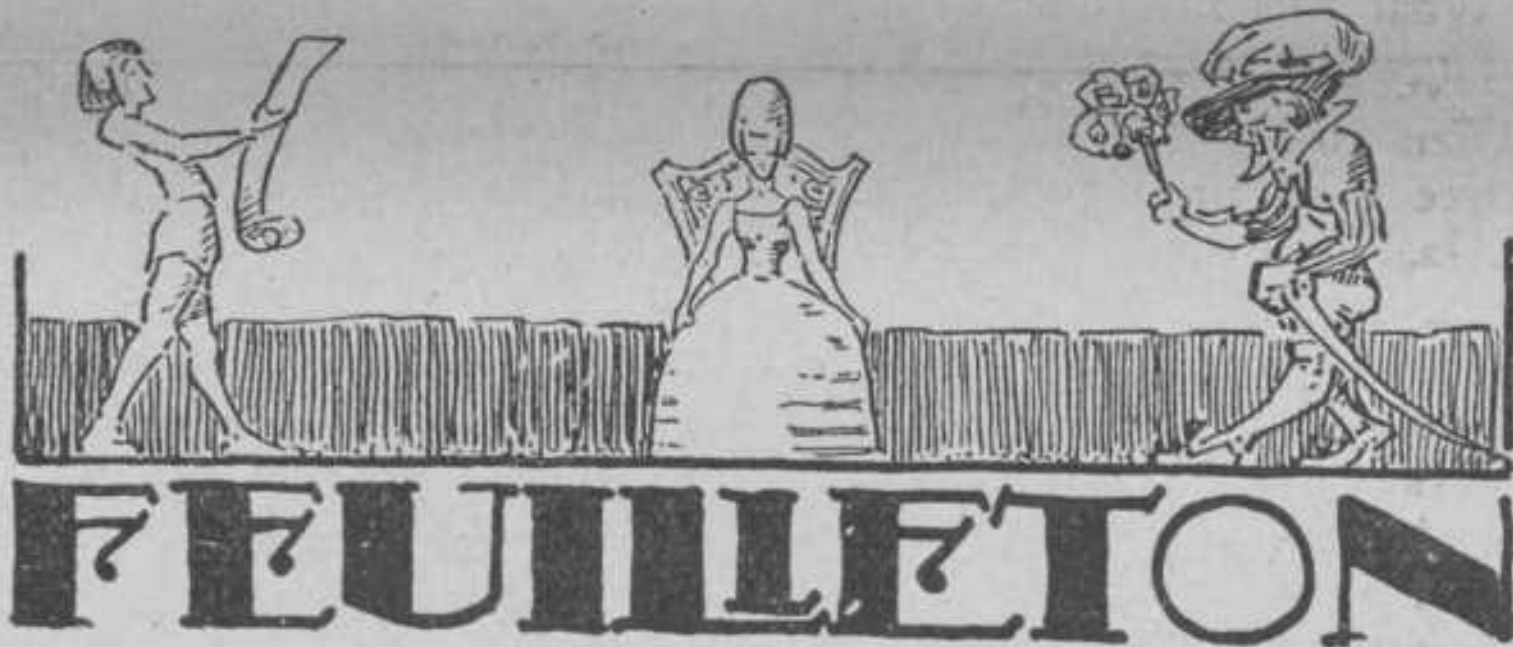

COMMISSIE UIT HET EERSTE JAAR

Het Eerstejaars-Bestuur heeft zich, op de Dinsdag 14 Februari gehouden Eerstejaars-Vergadering, als volgt samengesteld:

J. J. van Eeghen,	President.
C. Oorthuys,	Secretaris.
J. J. van der Sande,	Thesaurier.
A. G. Smit,	Commissaris.

Namens de Commissie uit het 1e jaar,
C. OORTHUYS,
h. t. Secretaris.

Korte inhoud van het voorafgaande:

Teddy en ik maken kennis met een zekeren Breedewijk, die ons verteld dat hij slechts enkele maanden na zijn groentijd in Delft geleefd is, daar hij toen door zijn vader naar Mexico geroepen werd om met een meisje dat hij niet kende — Signorita de las Plata — te trouwen. Hoewel niet van plan zoo plotseling in het huwelijk te treden, reist Breedewijk toch naar Mexico, doch als hij daar aankomt is zijn vader overleden, terwijl het meisje verdwenen is. Een en ander lijkt hem verdacht, doch het eenigste wat een achterdochtige boormeester wil loslaten is: „Knobel may know”. Als Breedewijk op de Societeit zijn verhaal tot zoover verteld heeft komt Ir. Knobel eenigszins dronken binnen. Als Breedewijk zich voorstelt noodigt Knobel hem uit om te komen eten, te samen met Teddy en mij, daar hij Breedewijk iets te zeggen heeft. Na het eten verdwijnt Breedewijk plotseling maar Teddy en ik blijven nog wat. De volgende dag, in Delft, bemerk ik plotseling dat Teddy met zijn dronken hoofd een Mexikaansch orgeltje uit Knobels woning mee heeft genomen. Daar Teddy zelf geen tijd heeft tracht ik het aan den rechtmatigen eigenaar terug te bezorgen.

DE MERKWAARDIGE UITVINDING VAN IR. KNOBEL.

5)
Ik keek er naar. Het leek eigenlijk meer op een lekka-lekka-trommel van een pindachinees, dan op een orgeltje . . . maar wat kon mij dat schelen? Knobel moest het terug hebben. Ik nam de telefoon van den haak en vroeg Wassenaar aan.
„U wordt gebeld”, zong een lieve stem door de hoorn, maar ik had te veel hoofdpijn om er genoeg aandacht aan te besteden.
Terwijl ik drie norit slikte, rattelde de telefoon.
„Hallo hier , kan ik meneer Knobel even spreken,” zei ik toen ik een, mij onbekende, stem aanhoudend hallo hoorde zeggen.
„O Master Knobel away Sir in a hurry very, very, angry” hoorde ik iemand stotteren en ik vroeg verbaasd:
„Met wie spreek ik,”

JACOB.

Jacob is een heel oude visch, en woont in de Binnenwatersloot. Hoe lang hij er woont, en hoe oud hij is, weet niemand, maar het zijn vele jaren.

Over zijn geboorte valt heel weinig te zeggen. Zijn ouders stierven aan een gevaarlijke visschenziekte, toen hij nog heel jong was, en dus werd Jacob al vroeg aan zijn eigen lot overgelaten. En in dat lot schikte hij zich gelaten, omdat hij er toch niets aan veranderen kon.

Hij werd weliswaar geboren uit een groote klont kuit, maar zijn broertjes en zusjes verloor hij ook al dadelijk uit het oog. Het is dus geen wonder, dat hij eenzellig werd, en zich van niets of niemand iets aantrok.

Toch waren die eerste levensdagen de vrolijkste, die hij maakte. Tintelend van levenslust spartelde hij onder de glinsterende golfjes van zijn slootje, en groeide zienderoogen, tot hij een dikke, vette visch werd.

Toen begon het zwerversleven hem niet meer zoo te bevallen. Hij werd minder sportief, zelfs lui, en besloot, zich een rustige woonplaats uit te zoeken.

Dat gelukte hem, en wel in de Binnenwatersloot, waar hij een heel prettig holletje vond achter een oude verroeste fiets, die hem volkomen aan het oog van voorbijgangers onttrok. Vanuit zijn venstertje (een paar spaken in het voorwiel) had hij een prachtig uitzicht over zijn omgeving, en wee het ongelukkige wormpje, dat zich in zijn buurt bewoog. In één slok at hij het op. Jaren, vele jaren, bleef hij daar. Want Jacob was een bijzonder voorzichtige visch. Hij wist allermint, waar hij terecht zou komen, als hij ging verhuizen, en daarom deed hij dat maar niet. Hij zou er anders wel redenen voor gehad hebben. Steeds maar weer kwamen er van die groentescheepjes voorbij, en

„Hallo . . . here Black Jack speaking . . . Master Knobel very, very angry . . . he stroke me . . . Yes Sir! . . . Now he away . . . in a hurry . . .”

„Verrek”.
Ik hing de hoorn op en ging naar bed.

V.

Klop, klop.

„Meneer het is zes uur.”

„Brjrch.”

„Moet U dan heelemaal niet eten vandaag meneer?”

„Ik ben al op, juffrouw.”

Inderdaad stapte ik uit bed en besepte dat ik een ontzettende trek had in een zacht kostje. Ik schoot mijn kamerjas aan en belde de Societeit op:

„Hallo, chef, wat is er te eten vandaag?”

„Voor 65 een halve jachtschotel, . . . voor 75 een heele . . . 80 ragout, verloren ei, doperwtjes, puré . . .”

„Is er niets behoorlijks?”

„Zeker meneer 1.05, gebraden kalfsniertjes, andijvie, aardappelen . . .”

„Geef me dat dan maar, maar van spinazie,” besloot ik.

„Uitsluitend, meneer, voor wie is het?”, vroeg de Chef.

„”, zei ik en wilde de hoorn ophangen, maar de Chef zei haastig:

„O, meneer, dan is er vanmiddag voor U opgebeld, of U, als het U niet te veel ontgriefft, om een uur of zeven in Den Haag bij meneer Breedijk zoudt willen komen dineeren in Hotel Paulez. Meneer zei dat U er wel van af zou weten.”

„Mooi Chef, je kunt m'n 1.05 wel afbestellen,” zei ik en hing de hoorn op.

Toen ik mij aangekleed had merkte ik dat het verwenschte orgel nog steeds op tafel stond. Ik besloot het mee naar het station te nemen en het daar als vrachtgoed te verzenden, dan had Knobel het de volgende dag weer terug.

Terwijl ik met het onhandige ding onder mijn arm over straat liep en de frissche avondlucht inademde, kikkerde ik wat op. Op het station echter bleek dat ik het orgeltje niet meer kon verzenden, daar het over vijven was. Ik gaf het dus af in het bagagedepot.

VI.

In de hal van Hotel Paulez zat Breedewijk te wachten.

„Prachtig, dat je nog gekomen bent,” zei hij, „laten we hier voor het eten nog een borrel pakken.” Hij keek even

dan werd er met een grooten zwaren stok in zijn modder gestooten. Dat veranderde zijn omgeving soms heelemaal, en daar hield Jacob niet van. Daar was hij veel te oud en te wijs voor. Hij zag er wel niet zoo wijs uit, als hij, stil voor zich uitstarend, lag te schommelen in zijn hoekje, maar achter zijn schijnbaar zoo koude visschenoogen school een abnormaal goed verstand, dat zich echter, jammer genoeg, niet zoo vaak uitte.

Slechts éénmaal per jaar verliet hij voor een paar dagen zijn hol. Een onbekende macht dreef hem dan naar verre wateren, ergens bij Schipluiden, en daar ontmoette hij dan een allerliefst vrouwtje.

Maar ze bleven nooit lang bij elkaar, en hij vergat ook altijd weer heel vlug de emotie's, waaraan hij op dezen tocht onderhevig was. Dan leefde hij weer rustig een jaar lang in zijn hoekje in de Binnenwatersloot.

Zoo gebeurde het, op een schoonen lentedag, dat Jacob weer allerlei vreemde gevoelens over zich voelde komen. Welgemoed sloeg hij het water in naar Schipluiden, en snuffelde, daar aangekomen, overal naar zijn vrouwtje. Maar hoe vroolijk hij ook met zijn staartje kwispelde, of met zijn zijvinnetjes wuivende beweginkjes maakte, hij bleef alleen. Niemand verscheen er aan zijn zijde, zooals dat al die vroegere jaren immer was geweest. De eenige visch, waar hij ooit in zijn leven om gegeven had, was en bleef weg. Droevig dwaalde hij nog een paar dagen in de buurt rond, toen vertrok hij naar huis, af en toe met moeite een snik onderdrukkende. De reis naar huis duurde lang, al zijn kracht scheen hij verloren te hebben, en hij was vol sombere gevoelens.

Thuis gekomen, sloot hij zich in zijn hoekje op, en kon zich maar niet aan zijn verdriet onttrekken. Zin om te eten had hij niet meer, hij wilde alleen rust hebben. Baloorig hapte hij naar een wormpje, dat tegen z'n kop kriebelde . . .

Tegelijk zat de haak al in zijn bek vast, om hem het volgend oogenblik met een forschen zwaai uit het water te slingeren. Den volgenden ochtend lag hij met andere gebakken visschen bij Chris, en het duurde niet lang, of Jacob was in een menschenmaag verdwenen.

J. VAN BLERKOM.

Ter geruststelling zij vermeld, dat de zestigjarige Chris zijn visschen op de vischmarkt koopt. Men zal daarom van Blerkoms Jacob met een korreltje zout dienen te nemen.

RED.

rond en liep toen naar een rustig tafeltje aan het raam. Nadat de ober ons snel van een sherry, een schaalje bitterballen en andere lekkernijen had voorzien, zei Breedewijk:

„Kijk eens, het spijt me dat ik gisteren zoo hals over kop verdwenen ben, maar Knobel heeft enkele heel onaangename dingen over mijn overleden vader verteld. Vooral omdat die vriend van je, hoe heet hij ook weer . . . ?”

„Teddy”, vulde ik aan.

„Juist, omdat die altijd zulke minder prettige opmerkingen maakt over kwesties, waar hij zich beter niet zou kunnen bemoeien, vond ik het beter maar ongezien te vertrekken.”

Hij zweeg even en vervolgde na bedachtzaam van zijn sherry genipt te hebben:

„Die Knobel weet meer van mijn vader dan hij los wil laten. Hij doet voorkomen, als of mijn vader in Mexico om een of andere reden proeven op menschen genomen heeft, *die niet altijd goed afgelopen zijn*. Toen ik dit in twijfel trok zei hij: „En jou rechter arm dan?” „Kan je die nog goed gebruiken?” „Heb je er even boven de elleboog geen groot lidteeken op?”

„U bent links?” vroeg ik, toen Breedewijk zweeg.

„De kerel had gelijk. Ik heb er een lidteeken en m'n arm is een beetje stijf. Hoe ik er aan gekomen ben weet ik niet, ik kan me niet meer herinneren wanneer ik het gekregen heb. 't Moet in m'n jeugd zijn geweest, toen ik nog in bij m'n vader in Mexico woonde,” zei Breedewijk, en terwijl hij mij scherp aankeek vervolgde hij heftig:

„Wat er ook gebeurd is, ik zal het uitvinden, ik wil alles precies weten. Ik vertrek Woensdag naar Mexico en ga daar Signorita de las Plata zoeken. Vader schreef indertijd al dat zij veel zou kunnen ophelderen . . .”

„Meneer Breedewijk, er is een heer voor U,” onderbrak een piccolo.

„Ik kom dadelijk,” zei Breedewijk, maar het was al niet meer noodig, want vloekend kwam Ir. Knobel op ons afstuiven. „So, daar zijn jullie, Santa Maria, well, ik dacht al zoo, die snuiters zijn niet O. K. Jij wilde mij te slim af zijn, Breedewijk.”

„Waar heeft U het over?” vroeg deze koel.

„Over jou vaders elfeeter, die je gisternight gestolen hebt. Dat ding moet ik terug. Er is toch al narigheid genoeg mee gebeurd, snap je!”

„Ik weet nergens van,” zei Breedewijk, terwijl hij opstond.

„Allright, allright, keep quiet,” schreeuwde Knobel, „je hebt het niet. Je wilt het niet teruggeven. Natuurlijk niet. Maar ik krijg het well. Adios.”

Met een verlies van groote stappen de hal van het hotel.

VAK-VEREENIGINGEN

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Bouwkundige Afdeling.

Raadhuisprijsvraag Amsterdam.

Excursie. Op Dinsdag 21 Februari a.s. zal onder leiding van Prof. N. Lansdorp een excursie gehouden worden naar de tentoonstelling van de inzendingen voor de Amsterdamsche raadhuisprijsvraag.

De deelname is beperkt; volgorde: anciënniteit en volgorde van opgave.

Vertrek van station Delft te 8.21 uur per gezelschapsbiljet.

Kosten f 2.— (geen lunch).

De terugreis naar verkiezing.

Opgave voor deelname sluit op Zaterdag a.s. te 12 uur.

Namens het Bestuur:

P. F. DE BORDES,

Secretaris.

E X A M E N S

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Electrotechnisch-Ingenieur: N. Dirkzwager.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Mijn-Ingenieur: J. C. van den Berge, H. N. van den Heuvel en E. C. Scheffer.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: A. A. B. van Diemen de Jel, W. van Hattem en R. Verloren.

Geslaagd voor het ingenieursexamen voor Civiel-Ingenieur: H. W. T. Geurtsen.

„Waar had hij het over?” vroeg ik verbaasd.

„Over een elfeeter of zoo iets,” zei Breedewijk.

„Een wat?”

Breedewijk antwoordde niet, hij wenkte de piccolo en vroeg:

„Haal eens snel een encyclopedie, het deel waar de e in staat.”

„Ja, meneer,” zei het jongetje en onverwacht snel kwam hij met het gevraagde boekwerk opdagen. Breedewijk sloeg het open en mompelde: „Elfderhande . . . Elfduizend-maagdenmarkt . . . Elfendertigst . . . Elfhoek . . . Elfhonderd . . . verdomme, het staat er niet in.” Hij sloeg het boek dicht en keek peinzend het raam uit. Plotseling herinnerde ik mij het orgeltje . . .

„Teddy heeft gisteren een raar Mexicaansch orgeltje van Knobel voor de grap mee naar huisgenomen. Zou het dat soms zijn?”

„Een orgeltje?” vroeg Breedewijk verbaasd.

„Ja, zooiets.” antwoordde ik.

„Ach . . . 't is best mogelijk,” zei Breedewijk, „maar laten we eerst eens rustig wat gaan eten, dan rijden we straks even naar Delft en zullen het ding eens nader bekijken.”

Toen ik weg zank in het roode pluche van de zachte stoelen en de eerste voorzichtige trekjes aan mijn Havanna's deed, zei Breedewijk:

„Ik zal even mijn rijbewijs halen, het ligt op mijn kamer, ik ben zoo terug.”

Hij verdween in de lift en ik verdiepte mij in het avondblad van de Telegraaf.

Nauwlijks had ik een halve kolom gelezen of Breedewijk kwam uit de lift stuiven: „We moeten direct naar Delft, het orgeltje onderzoeken, het heeft vast iets met de elfeeter te maken. Knobel heeft mijn heele kamer overhoop gehaald, hij heeft zelfs mijn hutkoffer opengebroken en doorzocht.”

We snelden de hal uit en even later reden wij in razende vaart naar Delft.

„Hoe weet je dat Knobel de boel doorzocht heeft,” vroeg ik, „het kan toch best een gewone hotelrat geweest zijn?”

„Ik mis niets, en op den grond lag een peukje van een van die smerige Mexikaansche sigaartjes, die Knobel gisteren den heelen avond rookte.”

Even later stopte we voor ons huis, ik opende de deur, we gingen naar boven. Op mijn kamer bleek echter een ongekende wanorde te heerschen. Alle kasten stonden open en alles lag over de grond verspreid.

Ik keek op tafel, het orgeltje was er niet meer.

„Het is weg, daar stond het,” zei ik. (Wordt vervolgd).

KONINKLIJKE-BEGEER

VOORSCHOTEN

OFFICIEEL LEVERANCIER VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS

MEDAILLES EN INSIGNES

VOOR CLUBS EN CORPSVEREENIGINGEN NAAR SPECIALE ONTWERPEN

VRAAGT ONS ONTWERPEN EN PRIJSOPGAVE

STUDENTEN WORDT LID VAN DE VEREENIGING VOOR PENNINGKUNST

SECRETARIS A. O. VAN KERKWIJK, NASSAULAAN 22 DEN HAAG

„ACADEMIA” Boekhandel en Antiquariaat
OUDE DELFT 101/103 naast Hoofdgebouw T. H. — TEL. 1776

Alle **Handleidingen**, uitgaven der Centrale Commissie voor Studiebelenen, zijn bij ons steeds uit voorraad verkrijgbaar

WIJNKOOPERIJ

ANNO 1863

B. A. VAN DE VEN & Co.

WIJNHAVEN 11

DELFT

PORTWIJNEN - SHERRY - MADERA

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel omgewerkte en vermeerderde druk van
Nieuwe Methoden voor Elementair-analyse

Prof. H. TER MEULEN

en
Dr. J. HESLINGA

72 bladz., met 9 photo's en 25 teekeningen.

Prijs ingenaaid f 2.40

„OZON”

VOORBURG

R.K.D.

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier

„ECON-TARIEF”
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!

Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

Heerenschoenen „COWBOY”

in 20 verschillende modellen.

Prijzen: f 3.⁹⁵ — f 6.⁵⁰

MOLENAAR, Wijnhaven

Telef. 917

**STAATSMIJN-
PRODUCTEN**

BYBRANDSTOFFEN
HANDEL
V.H.S. OLIEMANS

Don't be vague -

ASK
FOR

Haig

NO FINER WHISKY GOES INTO ANY BOTTLE

Drukkerij Meinema

staat steeds

voor U gereed!!

Bata Banden

**N.V. KINESIS
BANDENHANDEL
Poortlandlaan 120**

De beste prestatie's in
betrouwbaarheidsritten
en snelheidswedstrijden,
zowel met auto's als
met motoren op:

Corpsleverancier

**STEIJGER'S
SLAGERIJ**

Specialiteit in Fijne Worst
en Vleeschwaren

ALLES EIGEN FABRIKAAT

Oude Kerkstraat 9-10
Telef. 178, Delft

OPGERICHT 1863

Een hartigheidje is FIJN, maar....
het moet van STEIJGER zijn

N.V. BROUWERIJ

**D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Steunt

uw

Adverteerders!